

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 58 799,90 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 90/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lutego 2017 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 11 552 zł (jedenaście tysięcy pięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Przyznaje kuratorowi adwokatowi T. K. ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wynagrodzenie w kwocie 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) w tym kwotę 1 010 zł tytułem podatku VAT, które wypłacić w całości z zaliczki zapisanej pod pozycją 50001811523 zaliczek sądowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lutego 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 58 799,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że na podstawie zawartej między stronami umowy kredytu gotówkowego z dnia 8 lipca 2013 roku powódka na wniosek pozwanego udzieliła pozwanemu kredytu gotówkowego w kwocie 103 034,15 złotych. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która wynosiła 12,13% w stosunku rocznym. Spłata kredytu miała nastąpić w 84 miesięcznych ratach, począwszy od 1 września 2013 roku. Pozwany nie wywiązał się z zawartej umowy. Umowa została wypowiedziana a całość zadłużenia postawiona w stan natychmiastowej wykonalności. Pismem z 22 lipca 2016 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty roszczenia, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozvem należność składa się:

- 55 529,69 zł – niespłacona należność główna,

- 2 734,58 zł – odsetki umowne naliczone od kapitału za okres od 03.11.2015r. do 10.06.2016r. wg stopy procentowej w wysokości 8,89% w skali roku,

- 535,63 zł – odsetki umowne karne naliczone za okres od 10.06.2016r. do 02.07.2016r. od zadłużenia przeterminowanego wg stopy procentowej w wysokości 8,89%.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9 marca 2017 roku Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 30).

Postanowieniem z 9 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Piszku uchylił nakaz zapłaty wydany 9 marca 2017 roku w postępowaniu nakazowym i zawiesił postępowanie w sprawie wobec nie wskazania przez stronę powodową aktualnego adresu zamieszkania pozwanego (k. 41).

Postanowieniem z 23 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Piszku na wniosek powódki podjął zawieszono postępowanie w sprawie (k. 51) i zarządzeniem z 11 maja 2018 roku ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. W. kuratora w osobie wskazanego przez Okręgową Radę Adwokacką w B. adwokata T. K. (k. 58).

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. Podniósł zarzut przedawnienia pierwszych sześciu rat kredytu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 lipca 2013 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a M. W. zawarta została umowa o kredyt gotówkowy numer (...), w ramach której M. W. przyznana został kredyt gotówkowy w kwocie 103 034,15 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. G. zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z odsetkami umownymi do 1 sierpnia 2020 roku w 84 miesięcznych ratach w kwocie po 1 694,03 złotych, zaś pierwsza rata w kwocie 2 366,47 złotych, płatnych do 1-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od 1 września 2013 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa kredytu k. 9-16; harmonogram spłat kredytu k. 17-19)

W związku z brakiem spłaty zobowiązania zgodnie z warunkami umowy, (...) S.A. pismem z 4 marca 2016 roku, nadanym 9 marca 2016 roku, wypowiedział umowę o kredyt gotówkowy nr (...) zawartą 8 lipca 2013 roku, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia tegoż pisma.

Korespondencja powyższa została wysłana do M. W. na adres zamieszkania podany przez kredytobiorcę przy otwieraniu rachunku bankowego na potrzeby umowy nr (...) z 8 lipca 2013 roku i w harmonogramie spłat kredytu stanowiącym załącznik do umowy kredytowej. Korespondencja ta wróciła niepodjęta w terminie z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu. Pierwsze awizowanie miało miejsce 14 marca 2016 roku, natomiast zwrot nastąpił 30 marca 2016 roku.

(dowód: wypowiedzenie umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 82-86)

Pismem z 22 lipca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwała M. W. do zapłaty zadłużenia w łącznej wysokości 58 799,90 złotych w terminie do 2 sierpnia 2016 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(dowód: wezwanie z 22.07.2016r. k. 6-7 wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 20-22)

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 20 lutego 2017 roku, zadłużenie M. W. z tytułu umowy o kredyt gotówkowy z 8 lipca 2013 roku wynosi 58 799,90 złotych, w tym:

- 55 529,69 zł – niespłacony kapitał,

- 2 734,58 zł – odsetki umowne naliczone od kapitału za okres od 03.11.2015r. do 10.06.2016r. wg stopy procentowej w wysokości 8,89% w skali roku,

- 535,63 zł – odsetki umowne karne naliczone za okres od 10.06.2016r. do 02.07.2016r. od zadłużenia przeterminowanego wg stopy procentowej w wysokości 8,89% w skali roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: elektroniczne zestawienie operacji k. 90-121; wyciąg z ksiąg bankowych k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Wszelkie istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okoliczności były bezsporne. Strony łączyła umowa o kredyt gotówkowy o numerze (...), zawarta 8 lipca 2013 roku, z której warunków pozwany nie wywiązał się w całości. Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie kwestionował wysokości roszczenia, ani też zasadności i skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy przez powódkę. Podniósł natomiast zarzut przedawnienia roszczenia w zakresie pierwszych sześciu rat, jednak w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, zarzut ten uznać należy za chybiony.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Nie ulega wątpliwości, że udzielanie pożyczek i kredytów mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez instytucje je udzielające, dlatego termin przedawnienia roszczeń wynikających z tego rodzaju umów wynosi 3 lata. Termin ten liczony jest od dnia wymagalności roszczenia.

W niniejszej sprawie, zgodnie z § 19 ust 2 oraz § 18 ust. 3 umowy, roszczenie powódki stało się wymagalne po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia kredytobiorcy-pozwanemu pisma w tym przedmiocie. Pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy zostało nadane przez powódkę 9 marca 2016 roku listem poleconym na adres zamieszkania podany przez pozwanego przy otwieraniu rachunku bankowego na potrzeby umowy nr (...) z 8 lipca 2013 roku i w harmonogramie spłat kredytu stanowiącym załącznik do umowy kredytowej. Korespondencja ta wróciła niepodjęta w terminie z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu. Pierwsze awizowanie miało miejsce 14 marca 2016 roku, natomiast zwrot nastąpił 30 marca 2016 roku. Zatem 30-dniowy okres wypowiedzenia upłynął 30 kwietnia 2016 roku. Wobec wytoczenia przedmiotowego powództwa w dniu 20 lutego 2017 roku, stwierdzić należy, że do przedawnienia przedmiotowego roszczenia, nawet w zakresie sześciu pierwszych rat, nie doszło.

W związku z powyższym Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana, a strona przeciwna nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia powódki.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c., umowy pożyczki z 8 lipca 2013 roku oraz art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 58 799,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od 20 lutego 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 11 552,00 złotych, na którą składa się: kwota 735,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 5 400,00 złotych tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 5 400,00 złotych uiszczona przez powódkę tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) w zw. z § 2 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015., poz. 1800 ze zm.), Sąd przyznał kuratorowi adwokatowi T. K., mając na względzie rodzaj sprawy, stopień jej złożoności i nakład pracy kuratora, wynagrodzenie w kwocie 5 400,00 złotych, w tym kwotę 1 010,00 złotych tytułem podatku VAT, które nakazał w całości wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powódkę.